

اندرشکده مجلس خبرگان

مجموعه رصد راهبردی - خرداد ماه ۱۳۹۶

ترجمه اختصاصی

قانون مقابله با فعالیت‌های بی‌ثبات‌ساز ایران ۲۰۱۷

مجموعه رصد راهبردی

قانون مقابله با فعالیت های بی ثبات ساز ایران ۲۰۱۷

کاری از اندیشکده راهبردی تبیین

وبسایت اندیشکده: www.Tabyincenter.ir

نشانی: تهران، خیابان پاسداران، چهارراه فرمانیه، خیابان بوستان، خیابان نسترن، پلاک ۳۲

کد پستی: ۱۵۸۵۶۸۶۷۱۱

تلفن: ۲۶۱۵۳۳۲۹

نمابر: ۲۶۱۵۳۳۲۹

مقدمه

یک گروه از سناتورهای آمریکایی از هر دو حزب جمهوری خواه و دموکرات، از جمله اعضای ارشد کمیته روابط خارجی سنا، ابتدای فروردین ماه ۹۶ طرحی را ارائه کردند که موضوع آن، تشدید تحریم های ایران به بهانه آزمایش موشک های بالستیک و همچنین سایر فعالیت های غیرهسته ای این کشور است. با توجه به تلاش آمریکایی ها برای فشار به ایران از ابتدای اجرای برجام و هم چنین عزم جدی آمریکایی ها در جهت تلاش برای نابودی ظرفیت ها و مؤلفه های اقتدار ملی جمهوری اسلامی ایران، متن این طرح که در کمیته روابط خارجی سنا تصویب شده و به احتمال زیاد تا چندی دیگر علیه ایران به تصویب مجلسی و رئیس جمهور آمریکای می رسد، از سوی گروه رصد اندیشکده راهبردی تبیین ترجمه و برای استفاده نخبگان، مسئولین و پژوهشگران کشور منتشر شده است.

کنگرهٔ صد و پانزدهم، جلسهٔ اول

جهت تحریم ایران به خاطر برنامهٔ موشکی، حمایت از اقدامات تروریستی بین‌المللی، و نقض‌های حقوق بشر و سایر منظورها.

درس‌نای ایالات متحدهٔ آمریکا

آقای کورکر (از جانب خودش، آقای منندز، آقای روبیو، آقای کاردین، آقای کاتن، آقای کیسی، آقای کروزر، آقای بنت، آقای ریچ، آقای کونز، آقای سولیوان، آقای بلومنتال، آقای یانگ و آقای دانلی) لایحهٔ زیر را پیشنهاد داد، که دوبار خوانده شده و در تاریخ ... به کمیته ارجاع داده شد.

لایحه

جهت تحریم ایران به خاطر برنامهٔ موشکی، حمایت از اقدامات تروریستی بین‌المللی، و نقض‌های حقوق بشر و سایر منظورها.

که توسط سنا و مجلس نمایندگان ایالات متحده در جلسات کنگره تصویب شود.

بخش اول: عنوان کوتاه، فهرست مطالب

(الف) عنوان کوتاه: این لایحه را می‌توان بدین ترتیب نام بُرد: «قانون مقابله با فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز ایران ۲۰۱۷»

(ب) فهرست مطالب: فهرست مطالب این قانون از این قرار است:

- بخش اول: عنوان کوتاه، فهرست مطالب
- بخش دوم: تعاریف
- بخش سوم: استراتژی منطقه‌ای برای مقابله با تهدیدهای متعارف و غیرمتقارن ایران در خاورمیانه و شمال آفریقا.
- بخش چهارم: تحمیل تحریم‌های اضافه در واکنش به برنامه موشکی ایران.
- بخش پنجم: تحمیل تحریم‌های مربوط به تروریسم بر سپاه پاسداران.
- بخش ششم: تحمیل تحریم‌های اضافه بر افراد مسوول نقض حقوق بشر.
- بخش هفتم: اعمال تحریم‌های تسلیحاتی.
- بخش هشتم: تداوم مؤثر تحریم‌ها به خاطر حمایت ایران از تروریسم.
- بخش نهم: گزارش درباره هماهنگی میان ایالات متحده و اتحادیه اروپا.
- بخش دهم: گزارش درباره شهروندان آمریکایی زندانی شده توسط ایران.
- بخش یازدهم: استثنائات مربوط به امنیت ملی و کمک بشردوستانه؛ قاعده تفسیر این قانون.
- بخش دوازدهم: اختیارات معافیت ریاست جمهوری.

بخش دوم: تعاریف

در این قانون:

(۱) اقدام تروریستی بین‌المللی: واژه «اقدام تروریستی بین‌المللی» همان معنایی را دارد که در بخش ۱۴ «قانون تحریم ایران مصوب ۱۹۹۶» به آن داده شده است.

(۲) کمیته‌های مربوطه کنگره: واژه «کمیته‌های مربوطه کنگره» همان معنایی را دارد که در بخش ۱۴ «قانون تحریم ایران مصوب ۱۹۹۶» به آن داده شده است.

(۳) شخص خارجی: واژه «شخص خارجی» یعنی هر کسی که شهروند ایالات متحده نیست.

(۴) شخص ایرانی: واژه «شخص ایرانی» یعنی: (الف) فردی که شهروند ایران بوده یا ملیت ایرانی دارد؛ (ب) نهادی که بنا به قانون ایران تأسیس شده یا مشمول قلمرو حکومت ایران است.

(۵) سپاه پاسداران: به معنای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران است.

(۶) آگاهانه: واژه «آگاهانه» همان معنایی را دارد که در بخش ۱۴ «قانون تحریم ایران مصوب ۱۹۹۶» به آن داده شده است.

(۷) شخص به معنای فرد یا نهاد است.

(۸) شخص آمریکایی: شخص آمریکایی یعنی: (الف) شهروند ایالات متحده یا شخص خارجی که به صورت قانونی اقامت دائم ایالات متحده را دارد؛ یا (ب) نهادی که بنا به قوانین ایالات متحده یا هر یک از قلمروهای ذیل ایالات متحده تشکیل شده است، که شعبه‌های خارجی چنین نهادی را هم شامل می‌شود.

بخش سوم: استراتژی منطقه‌ای برای مقابله با تهدیدهای متعارف و غیرمتقارن ایران در خاورمیانه و شمال آفریقا.

الف) به طور کلی، حداکثر تا ۱۸۰ روز پس از تصویب این قانون، و هر دو سال یک بار پس از آن، وزارت خارجه، وزارت دفاع، وزارت خزانه‌داری و مدیر اطلاعات ملی باید مشترکاً یک استراتژی برای مقابله با فعالیت‌ها و تهدیدهای متعارف و غیرمتقارن ایران که مستقیماً ایالات متحده و متحدان کلیدی‌اش در خاورمیانه، شمال آفریقا و ماورای این نواحی را تهدید می‌کنند، تدوین و تسلیم نمایند.

ب) عناصر: استراتژی‌ای که زیربخش (الف) مشخص کرده است حداقل باید شامل این موارد باشد:

(۱) یک جمع‌بندی از اهداف، برنامه‌ها و ابزارهای کوتاه‌مدت و بلندمدت ایالات متحده برای مقابله با فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز ایران، از جمله شناسایی کشورهایی که در هدف مقابله با فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز ایران با آمریکا شریکند؛

(۲) یک جمع‌بندی از قابلیت‌ها و سهم‌های هر یک از کشورها در تلاش مشترک برای مقابله با فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز ایران، و یک جمع‌بندی از اقدامات یا سهم‌های دیگری که هر کشور برای کمک بیشتر می‌تواند انجام دهد؛

(۳) یک ارزیابی از قابلیت‌های نظامی متعارف ایران و یک ارزیابی از برنامه‌های ایران برای ارتقاء قابلیت‌های نظامی متعارفش، از جمله کسب، توسعه و به‌کارگیری قابلیت‌های موشک‌های بالستیک و کروز، وسایل هوانوردی بی‌سرنشین، و قابلیت‌های دریایی هم‌درحوزه تهاجمی و هم‌درحوزه جلوگیری از دسترسی [دیگران به نواحی دریایی]؛

(۴) یک ارزیابی از قابلیت‌های تسلیحاتی شیمیایی و بیولوژیک ایران و یک ارزیابی از برنامه‌های ایران برای ارتقاء قابلیت‌های شیمیایی یا بیولوژیکش؛

(۵) یک ارزیابی از فعالیت‌های غیرمستقران ایران در منطقه، شامل این موارد:

A. میزان، قابلیت‌ها و فعالیت‌های سپاه پاسداران، از جمله نیروی قدس؛

B. میزان، قابلیت‌ها و فعالیت‌های عملیات‌های سایبری ایران؛

C. انواع و مقدار حمایت، از جمله پشتیبانی مالی، تجهیزات مرگ‌بار و تجهیزات غیرمرگ‌بار، که به حزب‌الله، حماس، گروه‌های ویژه در عراق، رژیم بشار اسد در سوریه، جنگ‌جویان حوثی در یمن، و دیگر گروه‌های خشن در سرتاسر خاورمیانه می‌دهد؛ و،

D. دامنه و اهداف عملیات‌های اطلاع‌رسانی ایران و استفاده‌اش از پروپاگاندا؛

(۶) یک جمع‌بندی از اقدامات ایالات متحده، خواه یک‌جانبه یا با همکاری حکومت‌های بیگانه، برای مقابله با فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز ایران، شامل این موارد:

A. ممانعت از محموله‌های تسلیحاتی مرگ‌بار ایران که برای گروه‌هایی ارسال می‌شوند که بنا به بخش ۲۱۹ از «قانون مهاجرت و ملیت» به عنوان سازمان تروریستی خارجی مشخص شده‌اند؛

B. مداخله ایران در خطوط کشتی‌رانی تجاری بین‌المللی؛

C. تلاش‌های ایران برای تضعیف یا براندازی حکومت‌های مشروع

بین‌المللی در منطقه خاورمیانه؛ و،

D. حمایت ایران از رژیم بشار اسد در سوریه، از جمله: i. مساعدت مالی، تجهیزات نظامی و پرسنل، و دیگر پشتیبانی‌ها از این رژیم، ii. حمایت و هدایت دیگر بازیگران مسلح که سوری یا ایرانی نیستند و از جانب این رژیم عمل می‌کنند).

(پ) فرم استراتژی: استراتژی‌ای که در زیربخش (الف) مشخص شده است باید به صورت غیرطبقه‌بندی شده تسلیم شود اما می‌تواند پیوست‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

بخش چهارم: تحمیل تحریم‌های اضافه در واکنش به برنامه موشکی ایران

(الف) به طور کلی، رییس‌جمهور باید تحریم‌های مندرج در زیربخش (ب) را بر هر شخصی تحمیل کند که به نظر رییس‌جمهور، در تاریخ تصویب این قانون یا پس از آن:

(۱) درگیر فعالیتی شده است که بالقوه یا بالفعل کمک اصولی به فعالیت‌های حکومت ایران در زمینه برنامه موشک‌بالیستیک می‌کند، یا به هر برنامه دیگری برای توسعه، به‌کارگیری یا نگهداری سیستم‌های قادر به حمل و پرتاب سلاح‌های گسترار جمعی، از جمله هرگونه تلاش برای تولید، کسب، مالکیت، توسعه، حمل و نقل، انتقال یا استفاده از چنین قابلیت‌هایی؛

(۲) نهاد جانشین شخصی است که در پاراگراف (۱) به آن اشاره شده است؛

(۳) مالک یا کنترل‌کننده، تحت تملک یا کنترل، یا تحت تملک یا کنترل مشترک

شخصی باشد که در پاراگراف (۱) به آن اشاره شده است؛

(۴) برای یا از جانب شخصی که در پاراگراف‌های (۱)، (۲)، یا (۳) اشاره شده است عمل کند؛ یا،

(۵) به شخصی که در پاراگراف‌های (۱)، (۲)، (۳) یا (۴) اشاره شده است آگاهانه کمک مالی، تجهیزاتی، فناوریانه یا ... و یا کالا یا خدماتی برای پشتیبانی از او، بدهد.

(ب) تحریم‌های مندرج: تحریم‌های مندرج در این زیربخش از این قرارند:

(۱) بلوکه کردن دارایی‌ها: رییس جمهور باید حسب «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» همه تراکنش‌های دارایی‌ها و منافع دارایی‌های شخصی که مشمول بخش (الف) است را بلوکه کند به شرط آنکه این دارایی و منافع دارایی در ایالات متحده باشند، وارد ایالات متحده شوند، یا تحت مالکیت یا کنترل یک شخص آمریکایی قرار داشته یا قرار بگیرند.

(۲) ممنوعیت از حضور در ایالات متحده: هر شخصی که مشمول زیربخش (الف) بوده و خارجی است، وزارت خارجه نباید به او ویزا بدهد و وزیر امنیت داخلی باید او را از ایالات متحده بیرون نگه دارد.

(پ) جریمه‌ها: شخصی که زیربخش (ب) (۱) یا هر قانون، مجوز یا دستوری که برای اجرای آن زیربخش صادر شده است را نقض کند، تلاش برای نقض آن کند، برای نقض آن توطئه‌چینی کند یا سبب نقض آن شود، به تناسب میزانی که شخص مرتکب عمل غیرقانونی حسب زیربخش (الف) از این بخش شده است، مشمول جریمه‌های

مندرج در زیربخش‌های (ب) و (پ) از بخش ۲۰۶ از «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» می‌شود.

(ت) گزارش کمک به برنامه موشک‌های بالستیک ایران:

(۱) به طور کلی، حداکثر تا ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، و هر ۱۸۰ روز یک بار پس از آن، رئیس‌جمهور باید یک گزارش در توضیح اشخاص مشمول موارد زیر تسلیم کمیته‌های مربوطه کنگره کند:

A. شخصی که در بازه مشخص شده در پاراگراف ۲، هرگونه فعالیتی انجام داده است که بالقوه یا بالفعل کمک اصولی به فعالیت‌های حکومت ایران در زمینه برنامه موشک بالستیک می‌کند، یا به هر برنامه دیگری برای توسعه، به‌کارگیری یا نگهداری سیستم‌های قادر به حمل و پرتاب سلاح‌های کشتار جمعی، از جمله هرگونه تلاش برای تولید، کسب، مالکیت، توسعه، حمل و نقل، انتقال یا استفاده از چنین قابلیت‌هایی؛

B. نهاد جانشین شخصی است که در زیرپاراگراف A به آن اشاره شده است؛

C. مالک یا کنترل‌کننده، تحت تملک یا کنترل، یا تحت تملک یا کنترل مشترک شخصی باشد که در زیرپاراگراف A به آن اشاره شده است؛

D. برای یا از جانب شخصی که در زیرپاراگراف‌های A، B، یا C اشاره شده است عمل کند؛ یا،

E. بدانیم یا باور داشته باشیم که در مدت مشخص شده در پاراگراف (۲)، به شخصی که در زیرپاراگراف‌های A، B، C، یا D اشاره شده است آگاهانه کمک

مالی، تجهیزاتی، فناوریانه یا... و یا کالا یا خدماتی برای پشتیبانی از او، بدهد.

(۲) بازه مشخص شده: بازه مشخص شده در این پاراگراف عبارت است از:

A. در مورد گزارش اول تسلیم شده بنا به پاراگراف (۱)، بازه از ۱۴ جولای ۲۰۱۵ آغاز و در تاریخ تسلیم گزارش خاتمه می‌یابد؛ و،

B. در مورد گزارش‌های متعاقب بعدی، بازه ۱۸ روزه پیش از تسلیم گزارش.

(۳) فرم گزارش: هر گزارشی که در پاراگراف (۱) مشخص شده است باید به صورت غیر طبقه‌بندی شده تسلیم شود اما می‌تواند پیوست‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

بخش پنجم: تحمیل تحریم‌های مربوط به تروریسم بر سپاه پاسداران

(الف) یافته‌ها: کنگره موارد زیر را کشف کرده و یافته است:

(۱) سپاه پاسداران مشمول تحریم‌های مربوط به «فرمان اجرایی ۱۳۳۸۲» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌های اشاعه‌دهندگان سیستم‌های پرتاب تسلیحات کشتار جمعی و حامیان شان)، «قانون جمع تحریم‌ها، پاسخ‌گویی و سرمایه‌زدایی ایران مصوب ۲۰۱۰»، «فرمان اجرایی ۱۳۵۵۳» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌های اشخاص خاص مرتبط با نقض جدی حقوق بشر توسط حکومت ایران) و «فرمان اجرایی ۱۳۶۰۶» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی و تعلیق ورود به ایالات متحده برای اشخاص خاص مرتبط با نقض شدید حقوق بشر توسط حکومت ایران و سوریه از طریق فناوری اطلاعات) می‌شود.

(۲) نیروی قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران (که در این بخش با عنوان نیروی قدس یاد می‌شود) بازوی اصلی حکومت ایران برای اجرای سیاست‌هایش در حمایت از گروه‌های تروریستی و شورشی است. نیروی قدس کمک تجهیزاتی، تدارکاتی، آموزشی و مالی به ستیزه‌جویان و عناصر تروریستی در سرتاسر خاورمیانه و جنوب آسیا می‌دهد، و در اکتبر ۲۰۰۷ به خاطر حمایتش از تروریسم توسط وزارت خزانه‌داری برای تحمیل تحریم‌های مربوط به «فرمان اجرایی ۱۳۲۲۴» مشخص شده است (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌ها و ممنوعیت تراکنش با اشخاصی که مرتکب اعمال تروریستی شده‌اند، تهدید به ارتکاب چنین اعمالی می‌کنند یا از آنها پشتیبانی می‌نمایند).

(۳) سپاه پاسداران (نه فقط نیروی قدس) مسؤول پیاده‌سازی برنامه بین‌المللی ایران در جهت فعالیت‌های بی‌ثباتی‌ساز، حمایت از اقدامات تروریستی بین‌المللی، و برنامه موشک‌های بالستیک است.

(ب) به طور کلی، از تاریخی که ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون است، رییس‌جمهور باید تحریم‌های مندرج در زیربخش (پ) را بر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و اشخاص خارجی ای که مسؤول، عامل یا وابسته به سپاه پاسداران هستند، تحمیل کند.

(پ) تحریم‌های مندرج: تحریم‌های مندرج در این زیربخش، تحریم‌هایی هستند که بر اشخاص خارجی مضمول «فرمان اجرایی ۱۳۲۲۴» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌ها و ممنوعیت تراکنش با اشخاصی که مرتکب اعمال تروریستی شده‌اند، تهدید به ارتکاب چنین اعمالی می‌کنند یا از آنها پشتیبانی می‌نمایند) اعمال می‌شوند.

بخش هشتم: تحمیل تحریم‌های اضافه بر افراد مسؤوّل نقض حقوق بشر

(الف) به طور کلی، حداکثر تا ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، و پس از آن هر سال یک بار، وزارت خارجه باید فهرست هر شخصی که وزارت خانه بر اساس شواهد معتبر نتیجه می‌گیرد مشمول موارد ذیل است را به کمیته‌های مربوطه کنگره تسلیم نماید:

(۱) مسؤوّل کشتار غیرقانونی، شکنجه یا دیگر نقض‌های فاحش حقوق بشری که در جهان به رسمیت شناخته شده است، علیه افراد داخل ایران که می‌خواهند: A. فعالیت غیرقانونی اجرا شده توسط مسؤوّلان حکومت ایران را افشاء کنند؛ یا،

B. حقوق بشر و آزادی‌هایی که در جهان به رسمیت شناخته شده است (از قبیل آزادی دین، بیان، تشکیل گروه، اجتماع، و حق برخورداری از محاکمه منصفانه و انتخابات دموکراتیک) را کسب، اعمال، دفاع یا ترویج کنند؛

(۲) و به عنوان عامل یا از جانب یک شخص خارجی در مسأله‌ای که مشمول پاراگراف (۱) می‌شود عمل کرده است.

(ب) تحریم‌های مندرج:

(۱) به طور کلی، رییس‌جمهور می‌تواند حسب «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» همه تراکنش‌های دارایی‌ها و منافع دارایی‌های شخصی که در فهرست مرتبط با زیربخش (الف) است را بلوکه کند به شرط آنکه این دارایی و منافع دارایی در ایالات متحده باشند، وارد ایالات متحده شوند، یا تحت مالکیت یا کنترل یک شخص آمریکایی قرار داشته یا قرار بگیرند.

(۲) جریمه‌ها: شخصی که پاراگراف (۱) یا هر قانون، مجوز یا دستوری که برای اجرای آن زیربخش صادر شده است را نقض کند، تلاش برای نقض آن کند، برای نقض آن توطئه‌چینی کند یا سبب نقض آن شود، به تناسب میزانی که شخص مرتکب عمل غیرقانونی حسب زیربخش (الف) از این بخش شده است، مشمول جریمه‌های مندرج در زیربخش‌های (ب) و (پ) از بخش ۲۰۶ از «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» می‌شود.

بخش هفتم: اعمال تحریم‌های تسلیحاتی.

(الف) به طور کلی، به استثناء مواردی که در زیربخش (ت) مشخص شده‌اند، رییس‌جمهور باید تحریم‌های مندرج در زیربخش (ب) را برای هر شخصی تحمیل کند که:

(۱) درگیر فعالیتی شود که کمک عمده‌ای به تأمین، فروش یا انتقال مستقیم اقلام زیر از/به ایران یا به نفع ایران کند: تانک‌های جنگی، خودروهای زرهی جنگی، بالگردهای نهاجمی، ناوهای جنگی، موشک‌های سامانه‌های موشکی، بنا به تعریف «ثبت سلاح‌های متعارف سازمان ملل متحد»، یا اقلام مربوطه از جمله قطعات یدکی؛ یا،

(۲) هرگونه آموزش فنی، منابع یا خدمات مالی، مشاوره، دیگر خدمات یا کمک‌های مربوط به تأمین، فروش، انتقال، ساخت، نگهداری یا استفاده از سلاح‌ها و اقلام مربوطه مندرج در پاراگراف (۱) را به ایران ارائه دهد.

(ب) تحریم‌های مندرج

(۱) بلوکه کردن دارایی‌ها: رییس جمهور باید حسب «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» همه تراکنش‌های دارایی‌ها و منافع دارایی‌های شخصی که مشمول زیربخش (الف) است را بلوکه کند به شرط آنکه این دارایی و منافع دارایی در ایالات متحده باشند، وارد ایالات متحده شوند، یا تحت مالکیت یا کنترل یک شخص آمریکایی قرار داشته یا قرار بگیرند.

(۲) ممنوعیت از حضور در ایالات متحده: هر شخصی که مشمول زیربخش (الف) بوده و خارجی است، وزارت خارجه نباید به او ویزا بدهد و وزیر امنیت میهنی باید او را از ایالات متحده بیرون نگه دارد.

(پ) جریمه‌ها: شخصی که زیربخش (ب) (۱) یا هر قانون، مجوز یا دستوری که برای اجرای آن زیربخش صادر شده است را نقض کند، تلاش برای نقض آن کند، برای نقض آن توطئه‌چینی کند یا سبب نقض آن شود، به تناسب میزانی که شخص مرتکب عمل غیرقانونی حسب زیربخش (الف) از این بخش شده است، مشمول جریمه‌های مندرج در زیربخش‌های (ب) و (پ) از بخش ۲۰۶ از «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» می‌شود.

(ت) استثناء: رییس جمهور موظف نیست تحریم‌های زیربخش (الف) را بر فردی که درگیر فعالیت‌های مندرج در آن زیربخش شده است تحمیل کند به شرط آنکه رییس جمهور به کمیته‌های مربوطه کنگره گواهی دهد که:

(۱) اجازه دادن برای انجام آن فعالیت در جهت منفعت ملی ایالات متحده است؛

(۲) ایران دیگر تهدید مهمی علیه امنیت ملی ایالات متحده و متحدان ایالات متحده نیست؛ و،

(۳) حکومت ایران، ارائه پشتیبانی عملیاتی یا مالی برای اقدامات تروریستی بین‌المللی را متوقف کرده است و دیگر شرایط آن را ندارد که یک حامی دولتی تروریسم نامیده شود.

(ث) تعریف حامی دولتی تروریسم: در این بخش، واژه «حامی دولتی تروریسم» یعنی کشوری که حکومتش، به تشخیص وزارت خارجه، تصمیم گرفته است حکومتی باشد که مکرراً اقدامات تروریستی بین‌المللی پشتیبانی کند، حسب این موارد:

(۱) بخش ۶(j)(۱)(A) از «قانون اداره صادرات مصوب ۱۹۷۹» (که بنا به «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» همچنان نافذ است)؛

(۲) بخش a(a) ۶۲ از «قانون مساعدت خارجی مصوب ۱۹۶۱»؛

(۳) بخش ۴(d) از «قانون کنترل صادرات اسلحه»؛ یا،

(۴) هرگونه مفاد قانونی دیگر.

بخش هشتم: تداوم مؤثر تحریم‌ها به خاطر حمایت ایران از تروریسم

(الف) به طور کلی، تحریم‌های ایالات متحده که بنا به «فرمان اجرای ۱۳۳۸۲» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌های اشاعه‌دهندگان سیستم‌های پرتاب تسلیحات کشتار جمعی و حامیان‌شان) یا «فرمان اجرایی ۱۳۲۲۴» (مرتبط با بلوکه کردن دارایی‌ها و ممنوعیت تراکنش با اشخاصی که مرتکب اعمال تروریستی شده‌اند، تهدید به ارتکاب چنین اعمالی می‌کنند یا از آنها پشتیبانی می‌نمایند) بر شخصی تحمیل شده‌اند، و تحریم‌هایی که در نتیجه فعالیت‌های مندرج در زیربخش (ب) تحمیل شده‌اند که از روز قبل از تاریخ تصویب این قانون نافذند، تا تاریخ ۹۰ روز پس از آنکه رییس‌جمهور گواهی مندرج در زیربخش (پ) را درباره آن شخص به کمیته‌های مربوطه کنگره بدهد، نافذ خواهند بود.

(ب) فعالیت‌های مندرج: فعالیت مندرج در این زیربخش عبارت است از:

(۱) هر فعالیتی که کمک مهمی به فعالیت‌های حکومت ایران در زمینه برنامه موشک‌های بالستیک‌اش بکند؛ یا،

(۲) حمایت حکومت ایران از اقدامات تروریستی بین‌المللی.

(پ) گواهی.

(۱) به طور کلی، گواهی مندرج در این بخش یعنی یک گواهی مبنی بر آنکه شخصی که بنا به «فرمان اجرایی ۱۳۳۸۲» یا «فرمان اجرایی ۱۳۲۲۴» مشمول تحریم شده است، در بازه سه‌ماهه منتهی به صدور گواهی، از هیچ‌یک از فعالیت‌های مندرج در زیربخش (ب) پشتیبانی نکرده یا به هیچ‌صورتی تسهیل‌گر

یادگیر این فعالیت‌ها نبوده است.

(۲) تسلیم به کنگره.

A. به طور کلی، رییس جمهور باید گواهی مندرج در پاراگراف (۱) را به صورت مکتوب و شامل یک توضیح مفصل برای صدور گواهی، به کمیته‌های مربوطه کنگره تسلیم کند.

B. فرم گواهی: گواهی مندرج در پاراگراف (۱) باید به صورت غیرطبقه‌بندی شده تسلیم شود اما می‌تواند پیوست‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

(ت) تحریم دوباره: اگر تحریم‌های علیه یک شخص بنا به این بخش تعلیق شوند، در صورتی که رییس جمهور تعیین کند که آن شخص دوباره هر یک از فعالیت‌های مندرج در زیربخش (ب) را از سر گرفته است، تحریم‌ها دوباره اعمال می‌شوند.

بخش نهم: گزارش درباره هماهنگی میان ایالات متحده و اتحادیه اروپا

(الف) به طور کلی، حداکثر تا ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، و هر ۱۸ روز یک بار پس از آن، رییس جمهور باید یک گزارش شامل موارد زیر تسلیم کمیته‌های مربوطه کنگره کند:

(۱) توضیحی از هر مورد، درباره مندرج در زیربخش (ب)، که:

A. در آن مورد، ایالات متحده تحریم‌هایی علیه یک شخص تحمیل کرده

است که علتش این موارد بوده است: فعالیت‌های مرتبط با اشاعهٔ تسلیحات کشتار جمعی یا سیستم‌های پرتابی برای چنین تسلیحاتی (کمک آن شخص به ایران یا انجام آن توسط ایران)، پشتیبانی از اقدامات تروریستی بین‌المللی توسط ایران، یا نقض حقوق بشر در ایران، که در آنها اتحادیهٔ اروپا تحریم‌های متناظری وضع نکرده است؛ و،

B. در آن مورد، اتحادیهٔ اروپا تحریم‌هایی علیه یک شخص تحمیل کرده است که علتش این موارد بوده است: فعالیت‌های مرتبط با اشاعهٔ تسلیحات کشتار جمعی یا سیستم‌های پرتابی برای چنین تسلیحاتی (کمک آن شخص به ایران یا انجام آن توسط ایران)، پشتیبانی از اقدامات تروریستی بین‌المللی توسط ایران، یا نقض حقوق بشر در ایران، که در آنها ایالات متحده تحریم‌های متناظری وضع نکرده است

(۲) توضیح دلیل هرگونه ناهمخوانی میان تحریم‌های تحمیل شده توسط اتحادیهٔ اروپا و تحریم‌های تحمیل شده توسط ایالات متحده حسب زیرپاراگراف‌های A و B از پاراگراف (۱).

(ب) بازهٔ مندرج: بازهٔ مندرج در این زیربخش عبارت است از:

(۱) در مورد گزارش اول که بنا به زیربخش (الف) تسلیم می‌شود، بازهٔ آن از ۱ سپتامبر ۲۰۰۹ آغاز و در تاریخ تسلیم گزارش خاتمه می‌یابد؛ و،

(۲) در مورد گزارش‌های متعاقب بعدی، بازهٔ ۱۸۰ روزهٔ منتهی به تسلیم گزارش.

(پ) فرم گزارش: هر گزارشی که در زیربخش (الف) مشخص شده است باید به صورت غیرطبقه‌بندی شده تسلیم شود اما می‌تواند پیوست‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

بخش دهم: گزارش درباره شهروندان آمریکایی زندانی شده توسط ایران

(الف) به طور کلی، حداکثر تا ۹ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، و هر ۱۸ روز یک بار پس از آن، رئیس جمهور باید یک گزارش تسلیم کمیته‌های مربوطه کنگره کند که وضعیت شهروندان آمریکایی (از جمله شهروندان آمریکایی که شهروندان کشورهای دیگر هستند) که توسط ایران یا گروه‌های تحت حمایت ایران زندانی شده‌اند را توضیح دهد، و شامل این موارد باشد:

- (۱) اطلاعات مربوط به هر یک از مسؤولان حکومت ایران که به هر صورت درگیر این زندانی کردن‌ها بوده‌اند؛ و،
- (۲) یک جمع‌بندی از تلاش‌هایی که حکومت ایالات متحده کرده است تا آزادی سریع آن شهروندان آمریکایی را تأمین کند.

(ب) فرم گزارش: هر گزارشی که در زیربخش (الف) مشخص شده است باید به صورت غیرطبقه‌بندی شده تسلیم شود اما می‌تواند پیوست‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

بخش یازدهم: استثنائات مربوط به امنیت ملی و کمک بشردوستانه؛

قاعده تفسیر این قانون

(الف) به طور کلی، فعالیت‌های زیر از تحریم‌های ذیل بخش‌های ۴، ۵، ۶ و ۷ مستثنی هستند:

(۱) هر فعالیتی که مشمول شرایط گزارش دهی حسب سرفصل پنجم از «قانون امنیت ملی مصوب ۱۹۴۷» باشد، یا مشمول هرگونه فعالیت‌های اطلاعاتی مجاز ایالات متحده باشد.

(۲) پذیرش هر شخص خارجی به ایالات متحده، اگر پذیرش او جهت تبعیت از تعهدات ایالات متحده حسب «توافق مابین سازمان ملل متحد و ایالات متحده درباره مقرهای سازمان ملل متحد» (که در ۲۶ ژوئن ۱۹۴۷ در لیک ساکس امضاء شد و در ۲۱ نوامبر ۱۹۴۷ اجرایی شد)، یا بنا به «کنوانسیون روابط کنسولی» (تصویب شده در وین در ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ که در ۱۹ مارس ۱۹۶۷ اجرایی شد)، ضروری باشد.

(۳) اجرا یا تسهیل حمل و نقل برای فروش کالاهای کشاورزی، غذا، دارو یا دیگر دستگاه‌های پزشکی به ایران یا برای تأمین کمک‌های بشردوستانه به مردم ایران، از جمله اجرای تراکنش مالی مربوط به کمک بشردوستانه یا برای مقاصد بشردوستانه، حمل و نقل کالا یا خدماتی که برای اجرای عملیات‌های مربوط به کمک بشردوستانه یا برای مقاصد بشردوستانه ضروری اند، و تماس صرفاً اتفاقی در جریان تأمین کمک بشردوستانه یا برای مقاصد بشردوستانه با افرادی که تحت کنترل یک شخص خارجی هستند که مشمول تحریم‌های این قانون است.

(ب) تعاریف: در این بخش،

(۱) کالاهای کشاورزی: واژه «کالاهای کشاورزی» همان معنایی را دارد که در بخش ۱۰۲ از «قانون تجارت کشاورزی مصوب ۱۹۷۸» برای آن ارائه شده است.

(۲) دستگاه‌های پزشکی: واژه «دستگاه‌های پزشکی» همان معنایی را دارد که برای واژه «دستگاه» در بخش ۲۰۱ از «قانون فدرال غذا، دارو و آرایشی جات» ارائه شده است.

(۳) دارو: واژه «دارو» همان معنایی را دارد که برای واژه «دارو» در بخش ۲۰۱ از «قانون فدرال غذا، دارو و آرایشی جات» ارائه شده است.

(پ) قاعده تفسیر این قانون: هیچ بخشی از این قانون نباید به نحوی تفسیر شود که اختیارات رییس جمهور در تعیین اشخاص برای تحمیل تحریم‌های مرتبط با «قانون اختیارات اقتصادی اضطراری بین‌المللی» را محدود کند.

بخش دوازدهم: اختیارات معافیت ریاست جمهوری

(الف) اختیار صدور معافیت به صورت مورد به مورد:

(۱) به طور کلی، رییس جمهور می‌تواند به صورت مورد به مورد و برای بازه حداکثر ۱۸۰ روز، معافیتی برای الزامات ذیل بخش‌های ۴، ۵، ۶، ۷ یا ۸ در تحمیل یا حفظ تحریم‌های روی یک شخص صادر کند، و می‌تواند تداوم تحمیل این تحریم‌ها را مُعاف کند، که این کار حداقل ۳۰ روز پس از آن خواهد

بود که رییس‌جمهور به این جمع‌بندی رسیده و آن را به کمیته‌های مربوطه کنگره گزارش دهد که مُعافیت چنین تحریم‌هایی برای منافع امنیت ملی ایالات متحده حیاتی است.

(۲) تجدید مُعافیت‌ها: رییس‌جمهور می‌تواند به صورت مورد به مورد، مُعافیت صادره ذیل پاراگراف (۱) را برای یک بازهٔ اضافهٔ حداکثره ۱۸ روزه تجدید کند، که این کار در صورتی انجام می‌شود که حداقل ۱۵ روز پیش از انقضاء آن مُعافیت قبلی، رییس‌جمهور به جمع‌بندی گزارش مندرج در پاراگراف (۱) رسیده و آن را به کمیته‌های مربوطه کنگره گزارش دهد.

(۳) تجدیدهای متوالی: اختیار تجدید که ذیل پاراگراف (۲) داده شده است می‌تواند برای بازه‌های متوالی که هر یک حداکثره ۱۸ روز هستند استفاده شود، به شرط آنکه رییس‌جمهور از رویهٔ مندرج در پاراگراف (۲) تبعیت کرده و گزارش مندرج در پاراگراف (۱) را برای هر بار تجدید تسلیم نماید.

(ب) محتوای گزارش‌های مُعافیت: هر گزارشی که ذیل زیربخش (الف) مربوط به مُعافیت یک تحریم مربوط به بخش ۴، ۵، ۶، ۷ یا ۸ بر یک شخص، یا تجدید مُعافیت، تسلیم می‌شود باید حاوی این موارد باشد:

(۱) یک توضیح منطقی مشخص و با جزئیات که چرا به این جمع‌بندی رسیده است که مُعافیت برای منافع امنیت ملی ایالات متحده حیاتی است؛

(۲) یک توضیح از فعالیتی که به تحریم شدن شخص منجر شده؛

(۳) توضیح دربارهٔ تلاش‌هایی که ایالات متحده انجام داده است تا همکاری

حکومت‌هایی را جلب کند که قلمرو اصلی قضایی مربوط به آن شخص یا محل انجام فعالیت مندرج در پاراگراف (۲) هستند، که این همکاری برای خاتمه یا (حسب مورد) تنبیه و جریمه آن فعالیت است؛ و،

(۴) یک ارزیابی از اهمیت فعالیت مندرج در پاراگراف (۲) در کمک به توانایی ایران برای تهدید منافع ایالات متحده یا متحدان ایالات متحده، توسعه سامانه‌های قادر به پرتاب تسلیحات کشتار جمعی، پشتیبانی از اقدامات تروریستی بین‌المللی، یا نقض حقوق بشر شخصی در ایران.

(پ) اثر گزارش بر معافیت: اگر رییس جمهور گزارشی ذیل زیربخش (الف) برای معافیت از تحریم یا تجدید معافیت از تحریم یک شخص بر اساس بخش ۴، ۵، ۶، ۷ یا ۸ تسلیم کند، رییس جمهور ملزم نخواهد بود که در بازه ۳ روز مندرج در زیربخش (الف) تحریم‌های ذیل بخش ۴، ۵، ۶، ۷ یا ۸ را بر آن شخص مندرج در گزارش، تحمیل یا حفظ کند.

جهت تحریم ایران به خاطر برنامه موشکی، حمایت از اقدامات تروریستی بین المللی، و نقض های حقوق بشر و سایر منظرها ...

www.Tabyincenter.ir

نشانی پایگاه اینترنتی:

۰۲۱-۲۶۱۵۳۲۳۹

شماره تماس جهت اعزام سخنران:

@Tabyincenter

شبکه (کانال) اندیشکده راهبردی تبیین در تلگرام: